

PERIÓDICH INDEPENDENT

de Literatura, Art, Noticias y Anuncis

Destinat principalment á fomentar lo progrés
é interessos de'l Teatro de Catalunya

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 4'00 ptas. trimestre
 Resto Catalunya. 1'50 » »
 Resto d' Espanya 2'00 » »
 Extranjer. . . 15'00 » 1' any.

DIRECCIÓ

Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

ADMINISTRACIÓ

Tallers, núm. 45, 1.er

Preus de cada número

Número corrent. . . . . 10 centims
 Id. atressat. . . . . 15 id.
 Sucursal pera cartas y avisos:
 en l' Arxiu lírich-dramàtic de don
 J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na.

Número extraordinari: 10 céntims

Propietat intelectual

ARTICLE TERCER (*)

Exposats quedan los arguments que, 'apoyantse en la ley vigent, demostren la facultat que la mateixa dona per' que obras quals originals no sian espanyols pogan ser refundidas, copiadas, extractadas, compendiadas ó reproduhidas sense permís de'ls propietaris. Avuy 'ns toca analizar si'l dret internacional ó 'ls tractats ho privan, ó si també ho consenten.

Estudiemho.

Concretantnos á obras originals francesas, mirem que diu lo tractat ab Fransa y trobarem que priva absolutament la representació ó execució en un de'ls dos païssos contractants, de las obras dramáticas ó musicals de'ls autors ó compositors de l' altre, si no s'ha obtingut lo permís d'ells. Veurem també que quedan prohibidas las apropiacions indirectas **no autorisadas** y que en aquesta clasificació ó calificació hi comprén aplicacions, imitacions ditas de bona fe, transcripcions, arreglos d'obras musicals y en general tot allò que 's prengui d'obras literarias, dramáticas ó artísticas sense l' consentiment de l' autor.

Res d' això 's pòt fer, segons lo tractat, quant va-ji comprén en qualsevol de las calificaciones que 'l mateix determina entre'l grupo de las apropiacions indirectas que no estigan autorisadas; és dir, que si són autorisadas, lo tractat no ho priva, y no privantho, pòt ferse.

Aixís ho corrobora 'l Conveni firmat en Berna en 1886 disposant—com portem manifestat— que 'ls autors perteneixents á un de'ls païssos de la Unió, ó que'ls seus drets lingui, gosarán en las altrás naciones per' sas obras, ja estigan ó no publicadas en una d' ellas, de'ls drets que las lleys respectivas **concedeixen actualment** ó concedirán en endevant a'ls seus nacionals

Dit conveni fa aplicables las estipulacions prece-dents á la representació d'obras dramáticas ó dra-matic-musicals, estigan ó no publicadas aquestas obras.

No hi ha res mes en la vigent lleylació respecte á la materia objecte de las presents consideracions.

Apliquem ara la conseqüencia, y per vía d' exem-ple fixemnos en l'obra que ha donat peu á nostre treball analítich y de desentranyament de la lley.

¿Qué volen dir, per' ser aplicadas en Espanya, todas las disposicions legals copiadas?

Primer: que la comedia *Las vacaciones du mariage* no 's podrá executar en cap teatro ni lloch públich sens previ permís de'l propietari.

2.ª Que **no sent espanyol** l' original, no está compresa per nostra lley de propietat intelectual en la disposició 3.ª de són art. 2.ª.

3.ª Que tota vegada que 'l dret internacional con-signat en la expressada lley sols dona a'ls extranjeros los drets que concedeix la mateixa, y que 'ls tractats que mana que 'l Góvern fassi han de ser fets EN AR-MONIA AB LO PRESCRIT EN ELLA, no está compresa tampoch en aquella disposició, pe'ls trac-tats avuy vigents.

4.^{rt} Que per aquell motiu la lley autorisa taci-tament sa refundició, copia, extracte, compendi ó reproducció sense permís de'l propietari, porque

(*) Véjense 'ls núms. 223 y 224.

aquet permís és indispensable per fer aqueixos treballs, no mes respecte á obras quals originals **sian espanyols**.

5.^{nt} Que autorisando tácitamente nostra ley de 10 Janer de 1879, 'ls arreglos que de tal obra's fassin no poden incloure's entre las apropiacions indirectas **no autorisadas** que menciona 'l tractat de Frausa.

6.^e Que no's sent exigible en Espanya, en quant a'l cas que analisem y á tots los que s'hi sembliu, permís especial per realisar á l'amparo de la ley los treballs que no priva de fer la transcrita disposició 3.ª de 'l citat article 2.ª, base única de tot l' engranall de drets consegüents, y no concedint, com no concedeix, lo Conveni de Berna a'ls autors de'ls passos de la Unió altres drets que aquells que las lleys respectives **concedeixen actualment** a'ls seus nacionals, aqueix Conveni de la Unió tampoch pot privar de fer lo que tolera nostra ley.

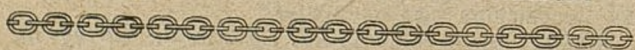
7.^e Que la propietat de *La Suripanta*, per mes que sia arreglada ó inspirada en *Les vacances du mariage*, perteneix á l'autor de l' arreglo.

8.to Que mentres no's reformi la ley de propietat intelectual, no hi ha medi—legal, s'enten—de que en Espanya's privi la reproducció, refundició, extracte, etc.; en una paraula, l' arreglo lliure d' obras qual original no estiga escrit en llengua de Castellá ó de alguna altra regió de nostra patria.

Qualsevol que ab criteri recte é imparcial s' hagi enterat de lò que portem escrit, ha de compèndrer be y considerar lógicas las conclusions precedents, perque donada la certesa de que 'l punt culminant arrenca de 'l dret que assegura 'l cas 3.e de 'l art. 2.e tantas vegadas referit, totas las disposicions legals fetas en passos de la Unió han de partir tambe de aquell principi que no pòt ésser desconegut ni contrariat, puig los tractats no fan sivo reconèixer dintre de Espanya a'ls estrangers las ventatjas legals que s' otorgan a'ls espanyols.

Avans de resoldre'ns á fer pública nostra convicció, hem estudiat ab calma la legislació pertinent; y com sabíam que aquella podía de prompte estranyar fins á lletrats, acudírem á personas de saber y experiencia, las quals, á 'l ferse càrrech de 'l particular, han comprés la equivocada creencia que's té en alguns cassos respecte determinats articles quin sentit, per mes que és claríssim, ha sigut interpretat erróneament, pot ser per no haver estat estudiats ab tot lo cuydado ab que déu considerarse una qüestió tan delicada, important y especial. (*)

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

GUSPIRA

Jo he tingut lo méu ser suspés en l' ayre
entre un aixam de mons
com arraulit pendent en lo contacte
de immensas atraccions.

A dalt aqueixos astres que recorren
lo cel de nit y día....;
dessota méu... dessota méu la terra
y 'ls dos ulls de m' aymia!

E. MARTÍ GIOL.

(*) En la ratlla 1.ª de l' apartat tercer de l' article segon, publicat en lo número 224 d' aquest periódich, diu: «la disposició 3.ª de l' article TERS de la ley» y ha de dir de l' article segon: en las ratllas 32 y 33 de la columna 2.ª de la 1.ª plana de dit número ha de dir també article segon en lloch d' article ters, com aixís mateix en la ratlla 18 de la columna 1.ª de la 2.ª plana (N. de l' autor).

Romea.—*Armas y Lletres*, comedia en un acte y en prosa, arreglada per D. ANTÓN FERRER y CODINA.—*La familia Boniquet*, comedia en tres actes y en prosa, arreglada d'una obra de Bisson, per D. ARTURO GUASCH TOMBAS.

En la funció donada á benefici de l' autor de *La Suripanta*, que, de pás siga dit, va veure's molt concurreguda, varen estrenar las principals parts de la companyia que actúa en aquest teatro, una comedia titulada *Armas y Lletres*, escrita pe 'l mateix senyor Ferrer y Codina.

Com totas las d' aquest autor, manté l' atenció de'l públich, que no pòt menos de riure ab los xistes y vis cómice de'l Sr. Ferrer y Codina.

No és cap obra de pretensions per ser criticada ab molt rigor, puig si així fòs tindriam bastant que dir respecte a'ls personatjes... tan afrancesats.

Com ja exposárem a'l ressenyar *La Suripanta*, l' autor d' aquestas produccions té una máquina de fabricar xistes, y gracias á ella, va conseguir que s' aplaudís y's demanés a'l autor, en la nit de'l estreno de *Armas y Lletres*.

—*La familia Boniquet*, estrenada en la nit de 'l passat dimars, va conseguir un regular éxit.

Son autor Sr. Guasch Tombas, fa constar que és un arreglo de'l francès, cosa que's destaca massa en la versió catalana.

L' argument és portat ab molt esmero, cuydant son autor de no distréurer l' atenció de l' auditori: casi en totas las escenas hi ha intercalats acudits que encar que alguns resultan un poch... massa verdosos, logran arrencar riallas á l' espectador. En quant a'ls personatjes, sols n'hi ha un de *debó*... y és la criada, que casi no surt en la comedia. Un jutje tal com l' ha descrit lo Sr. Guasch y 'l representa 'l Sr. Bonaplata, no serà may ben rebut per nostre públich, amant tan de la realitat. Igual debem dir respecte a'l tipo de *D.ª Rosa* y de'ls que representaren magistralment los actors Srs. Goula, Soler, Fuentes y Llano.

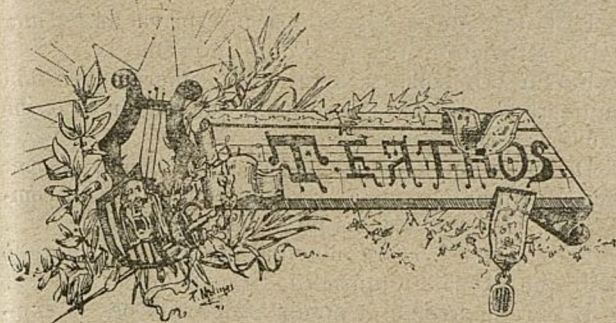
Apart d' això, que poch desmereix en contra de'l Sr. Guasch Tombas, debem confessar que *La familia Boniquet* té 'ls dos primers actes á bona altura, decayent bastant durant lo transcurs de'l últim.

Com hem dit ja mes amunt, la comedia fón ben rebuda y l' autor cridat á la escena, ahoant no's va pugué presentar per causas de familia, segons manifestá 'l Sr. Bonaplata.

En lo desempenyo, varen tenir lo gust d'aplaudir un cop més lo talent de'ls Srs. Bonaplata, Soler, Goula, Fuentes, Pinós y Llano.

Las damas Sras. Monner, Parrenyo, Clemente, Banca, Galí y Guerra, complíren molt be.—Jo.

Principal.—Lo benefici de l'insigne é incomparable Vico, va sèr un atractiu pèra que s'omplís de gom á gom la platea, pisos y passillos de 'l degá de nostres teatros.

Pocas vegadas hem vist á tan genial artista á tanta altura com estava dimecres passat en *Vida alegre y muerte triste*.

Los aplausos unánims que va tributarli la concurrencia, obligaren á que 's tinguès qu' aixecar lo telò repetidas vegadas.

A'l final de la representació, emocionat l' inimitable actor y á instancias de 'l públich, parlá, donant las gracias á tots los sèus admiradors.

Per' ahí estava anunciat lo benefici de la primera actriu D.ª Antonia Contreras (que de pás siga dit, conquista los aplausos de 'l públich cada nit), y pèra diumenje la despedida de la companya.—Jo.

Liceo.—Quando en la temporada anterior la distinguida artista Sra. Darclee en la noche de su beneficio cantó el ária de las joyas de *Faust*, dijimos que en la ejecución de tan linda *particella*, tan celebrada artista había demostrado una vez más su correcta escuela, si bien no era, á nuestro entender, la inspiradísima obra de Gounod, la que mejor se adaptaba á las facultades y modo de expresar de la notable artista.

Hoy hace ocho días que para beneficio de la Darclee se puso en escena dicha ópera, en cuya ejecución puso en evidencia lo que dijimos en su beneficio.

La delicada frase de la salida de *Margarita*, pasó desapercibida; la canción del *Rey de Tulá* fué dicha sin aquella sentida indiferencia de la joven inocente, y en la escena de la iglesia faltó todo el calor de religiosidad y terror que tan magistral pieza exige. No obstante, sí dijo bien el ária de las joyas tal como ya se la habíamos oído, estuvo admirable en el dúo con el tenor en el acto tercero y arrebatadora en el terceto final de la obra: el entusiasmo del público en esta pieza fué tan grande como la inspirada ejecución que la artista supo imprimirle.

Hemos agotado los términos en elogio de la Darclee en *Manon*, *Ugonotti* y *Cavalleria rusticana*; y si consignamos alguna deficiencia en su papel de *Margarita*, que no lo sería en otras artistas de menor categoría, es dada la altura á que consideramos el mérito de una celebridad en el arte lírico-dramático, como lo es la Sra. Darclee.

El papel de protagonista estuvo á cargo del señor Moretti, que, como en todos los papeles que se le confían, estuvo sumamente discreto, lo mismo que el barítono Sr. Astillero.

Creemos que el bajo Sr. Riera se hallaría indispuerto, por cuanto, si bien lucía la cuerda media brillante y sonora, las demás notas parecían ingratas al oído.

La Srta. Giaconia en el papel de *Siebel* y la señora Ferrer en el de *Marta*, estuvieron acertadas.

Los coros, algo indecisos: la orquesta, perfectamente dirigida por el maestro Acerbi.

El teatro estuvo brillantemente concurrido, presentando la sala de espectáculos un sorprendente golpe de vista, como en sus mejores tiempos.

Creemos inoportuno el momento escogido para dedicar una ovación á la Darclee, después del final del ária de las joyas: el interrumpir la acción dramática del acto, es altamente perjudicial al buen éxito de la continuación del mismo y hace perder el efecto de las escenas sucesivas.

Las ovaciones debieran tener lugar después del acto escogido para llevarlas á cabo: así selograriádos objetos principales, el de que la representación no sea interrumpida y el de que la ovación ofrezca mayor atractivo y sea más espléndida y prolongada. La Sra. Darclee recibió una lluvia torrencial de flores, palomas y poesías: además se le regalaron varios objetos artísticos.

Otro lleno hubiera tenido este teatro el domingo último; pero como el hombre propone y el tenor dispone, éste estuvo indispuerto y la empresa, sufriendo grandes perjuicios en sus intereses, tuvo que suspender la representación anunciada de *Gli Ugonotti*, ya suspendida el otro domingo anterior. Cualquiera diría que Marconi ha hecho voto de no trabajar, á lo menos en esta temporada, en día festivo. ¡Buen cristiano!

La presente temporada ha sido espléndida en acontecimientos, otro de los cuales es el estreno de la ópera en tres actos *Enrico Clifford*, escrita por el notable profesor de piano D. Isaac Albeniz y dirigida por él mismo.—A. URGELLÉS DE TOVAR.

Tivoli.—Cap novedat en obras ha ofert la companya d' aquet teatro desde la passada setmana.

La Giorgio ab la *Carmen* nos demostrá ser un' artista de no vulgars condicions líricas. Té una potencia veu de bon tìmbre d' extensió y dúctil per' enmotllarse á l' expressió fidel de'ls sentiments de' l personatge que representa.

Ja és coneguda de nostre públich: aquet li tributá apiusos en las escenas mes culminants de l' obra.

Eldorado.—No sens motiu anárem divendres, día 3 de' l corrent, á l' afortunat teatro de la plassa de Catalunya. S' estrenaba un' obra de l' eximi autor dramátich Vital Aza y això significaba un inefable goig produhit per las sensacions estéticas de una verdadera obra d' art.

Que en Vital Aza va estar acertat en la concepció de l' assumptò per son saynete, be prou que ho diu cada nit lo públich sonrient a'ls innumerables xistes de que está empedrada la realista obra d' un de'ls autors de *Zaragüeta*.

La rebotica és lo lloch ahont son autor presenta tipos que tothom ha vist, sentit y tocat; ahont s' alimentan ilusions enganyosas; ahont hi esparrama la llum y diafanitat de' l cel d' Andalusia, llampaguejant la escena la gracia y la sal ática d' aquella sevillana que tè algo que taparse. Passan per devant de' l espectador totas aquellas realitats de la vida rural despalladas d' hipocresia y manifestadas sincerament per la mes ingénua manera de conceputarla.

Tots los personatjes están presentats ab una seguritat y coneixement de'ls fins que dintre la societat persegueixen, que's fan simpátichs á l' instant.

Vital Aza 'ns ha recordat á D. Ramón de la Cruz y á l'incomparable Mesonero Romanos en *Las escenas malritenses*.

Donayre, garbositat, desenvoltura, exquisit gust en xistes de bona mena, y un llenguatge adequat y pulcro en grau superlatiu.

La rebotica és una colecció de quadros ahont s'admira 'l bon gust, l' elegancia y la fidelitat en la trasplantació de'ls personatjes.

L'execució, inmillorable.

Granvia.—L' anunci de *La Verbena de la Paloma*, va portar molt públich en la funció á benefici de 'l administrador D. Bruno Güell y en las de 'l diumenje.

Aquella sarsuela que tèn tanta popularitat és de las que han obtingut en aquet teatre mes extraordinaria acollida, haventhi ajudat molt la bona interpretació que hi han donat los artistes, que sense sèr superior, se coneix van posarhi tota la seva voluntat.

Se distingeixen y 's fan acreedors de aplausos las Srtas. García, Millanes, Sra. Rovira y 'ls Srs. Oliva, Güell, Alfonso y Fernández.

El dúo con la Sultana, ah tot y ser l' obra favorita de la empresa, ja es un dúo massa dú.

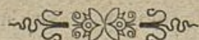
Circo Equestre.—Lo cego Joseph Cela ha sigut una bona adquisició per la empresa, logrant molts y merescuts aplausos totas las nits per la diversitat de raras y curiosas imitacions que executa ab son enjinyòs violí parlant.

Dimars debutá la elegant gimnasta Mlle. Fessy, haventhi á mes lo pintor repentista Mr. Cèssar y la notable *troupe* Herr-Mander. Ab tals atractius los programas ofereixen varietats que son rebudas ab mostrars de agraument pe'ls concurrents á aquet local.

Teatro Principal (Gracia.)—Lo diumenge passat s'hi representaren las sarsuelas *La caza del Oso*, *Ki-ki-ri-ki* y *El Monaguillo*. En quant á la segona de ditas obras, (qu'és la que vam véurer,) va tenir un conjunt... molt desconjuntat: los únichs que surtiren ayrosos y 's fèren aplaudir, fòren los senyors Aynaud y Carrasco que estigoeren perfectament en los personatjes de *Peu de pinya* y *Princep Cap de Coco*. En un de'ls intermedis fèu son despidó la simpática serpentina Srta. Arcas, 'sent com sempre aplaudida en sos fantástichs y agradables balls.—R. M.

Teatro Moratin (Gracia.)—Per cumplir certs compromisos ab un'altra empresa, la companyia de D.ª María Miquel se despedí d' aquet teatre y per despidó posá en escena *Un tesoro escondido*, qual joya de la sarsuela espanyola tingué un bon desempenyo.

Dintre de poch debutará una nova companyia de la que tenim molt bonas noticias.—MILORT AGI.

CRÍTICA MUSICAL

Henry Clifford, ópera, lletra de Mr. Mountjoy, traducció á l'italiá de ARTEAGA Y PEREYRA y música de 'l Mtre. ISAAC ALBÉNIZ.

La falta material de temps nos priva de fer una extensa revista crítica de l' obra indicada.

Farem tan sols, y això molt somerament, una enumeració de las impresions que sa audició 'ns causá.

De molts anys coneixem a'l Sr Albéniz, primer com á eminent pianista, y segon com á reputat compositor. De las dos cosas no hi ha quin dupli.

Pero *Henry Clifford* n'os ha portat la nova de lò molt que val com á músich lo Sr. Albéniz.

L' obra de 'l celebrat pianista descolla per sa exuberant sonoritat—degut a la elevada tessitura en que sempre coloca l' orquesta—:faig de lo conegut y ramplon, dóna evidentes probas de que posseheix lo contrapunt—d' això potser n'abusa—:ab lo desitj de 'ser original, algunas vegadas recorda, altres autors, y carrega de dificultats que á mes d' entebolir l' indispensable puresa armónica fá s'escampin los tochs fundamentals, las ratllas sóbrias que integran la fesomía estética de sos personatjes. Entussiaista de l' escola moderna, tèn preferencias per l' orquesta, relegant á las veus a'l desempenyo d' un paper secundari. Enamorat de la ciencia, poch cayda de l' inspiració. Sos personatjes, dintre 'l drama musical, tenen uniformitat complerta en la manera de sèr, sentir y pensar.

No palpitan en sas notas los oposats afectes que lluytan ferament nascuts per rivalitats de familia y cegament portats per las passions políticas.

Sabem que això és lo mes difícil en música: sabem que això li manca á la de *Henry Clifford*.

L' obra de 'l Mtre. Isaac Albéniz és digna d' aplauso per las qualitats que revela en son autor y majorment per lo molt que 's pòt esperar de tan jove y estudiós mestre.

L' éxit fou entussiaista.

LO TEATRO CATALÀ 'l felicita.

A. DE LA FLORIDA.

En corroboració de lò que procedeix fer á fí de que la *Asociación de Socorros mútuos para los Voluntarios catalanes de la guerra de Africa en 1860*, correspongui a'l fí pèra que ha sigut creada segons diu l' article primer de 'ls Estatuts, y pèra demostrar que aquestos són defectuosos y deficientes, podríam escriur llargament; mes com nostra idea no és ocupar molt l' atenció pública ni molestar a'ls iniciadors de tal germandat, sino—ja que LO TEATRO CATALÀ s' ocupa de montepíos—contribuir á l' humanitarisme en que per fors tots han de basarse, concretarem aquest article, exposant lo que creyem ha de ser reformat sense tardansa si 's volen evitar alguns contrassentits que 'ls Estatuts deixan véurer.

L' art. 3.er hauria de disposar que serán socis per dret propi tots los voluntaris supervivents, sense cap limitació.

Sobran de 'l tot los arts. 6.e y 7.e que parlan de exclusions y baixas respecte a'ls socis per dret propi; això és, a'ls voluntaris.

S' ha de modificar l' art. 10, establint la cuota

exacta de 'ls socorros, entenentse això mentres existixin fondos en Caixa.

L'art. 16 no diu lò que convindria que digués y sobre tot, no diu lo que vól dir, sino que diu un disbarat, un impossible. En ell s'estableix que per donar una proba de 'l desinterès y de 'ls sentiments caritatius que adornan á D. Joseph Esteve y Vidal, dit senyor será nombrat President perpétuo, lliurantse á l'efecte un diploma que així ho acrediti.

Lo lògich serfa que se 'l nombrés President honorari; això és, donarli la gloria y 'l títul sense la feyna d'exercir lo càrrech y colocantlo a'l frente de los actes en que volgués intervenir ó pèndrer part.

Això serfa una senyalada distinció: concedirli 'l lloch preferent en tot y per tot, sense posarli cap obligació; mes com sembla que la idea de 'ls redactors de 'l párrafo fou que 'l Sr. Esteve y Vidal prengui part activa desde la Presidencia, en aquet cás ha de ser President vitalici, may perpétuo, porque perpétuo significa *per sempre* y 'l Sr. Esteve y Vidal no será etern; y com en virtut de l'article 19 no s'haurá d'elejir may President y si sols Vis-President, quant hi hagués la desgracia de que morís lo Sr. Esteve, quedaria desde llavors en avant de dret y de fet sense President la Associació.

A mes, lo nombrament de President en favor de 'l Sr. Esteve y Vidal, encara que expressant be 'l pensament lo califiqués l'art. 16 de vitalici, sería rebaixar á la digníssima persona á quí s'vol distingir, porque l'art. 21 disposa que en determinats cassos podrán nombrarse socios honoraris, y arribat aquet cás, los honoraris estarian per sobre 'l Sr. Esteve y Vidal per més que aquet tingués 'l caràcter de president efectiu per tota sa vida.

Convé, donchs, repassar los Estatuts y esperem que 'ls socios ho farán, procurant pesar tot l'articulat en concordancia ab la fe noble que fou causa de la fundació, y en últim cás exhortem á 'ls voluntaris que estudihin la qüestió ja que ells per majoria poden acordar las reformas necessarias ab arreglo al art. 20 de 'ls propis Estatuts.

—Cumplint lò indicat dissapte, direm alguna cosa de 'l *Montepío Catalán de Quintas*.

En la reunió celebrada diumenje 28 d'Abril en lo teatro de l'Olimpo, va acordarse—segons sabem per bon conducte y consta ó ha de constar en acta—que haventse tornat á alguns de 'ls redimits y diventse entregar encara á altres de 'ls mateixos, 50 pessetas á cada un, los primers las tornessin y 'ls segons deixessin de cobrarlas, á fi de que, juntantlas totas á lò que alguns donessin de mes voluntariament y á 30,000 pessetas que la societat hi afejiria, s'fés la suma necessaria per redimir a'ls 371 mossos de 'ls associats excedents de cupo qu'ara han de anar á servir.

Lo dia 28 era un diumenje, y ab tot y sèr festa, 'l dia 29 ja s'va repartir a'ls socis una circular impresa (que porta trassa de feta avans de la celebració de la Junta), en la qual se demanan 500 pessetas á cada un de 'ls redimits y s'fan consideracions mes propias de una discussió que d'un document en que s'ha de donar compte concret de acorts presos públicament en una reunió numerosíssima.

Això pót dur trastorns. D'algún mosso sabem que, atenentse á lò acordat, no vól pagar aquestas novas 500 pessetas, y preveyem un perjudici pe 'ls excedents que ara han d'anar á las filas y un descrédit y mals de cap pe'l *Montepío Catalán de Quintas*, si no óbra ab extricta justicia y si pretén gravar á uns per beneficiar á altres.

Lo Sr. D. Joseph Suaso com á Director és lo mes interessat y és qui no déu voler fer surar un propòsit injust y refusat en la citada reunió.

Pe si las conseqüencias, posi la má a'l cor, repassi 'ls Estatuts, fixi's en l'article 36, y aixís será un gran Director y no enviará ab la seva firma cartas com una que

ab fetxa 2 de l'actual n'a remès á un pare de dos minyons associats.

—Què passa en lo montepío *El Porvenir de la Humanidad*?

¿A qué obeeix la mar de fondo que hi ha desde la Junta General ordinaria, en la que s'va elejir president á D. Joaquim Vila, a'l cessar en virtut de 'l Reglament lo Sr. D. Joan Busquets? ¿Es cert que la tempestat que guardaba 'l mar en son centre, s'ha desbordat ab la conducta qu'observa D. Joan Busquets a'l veure's despullat de 'l càrrech de President? ¿Què va passar diumenje en Junta borrascosa, que la Directiva va fer dimissió? ¿què succehirá demá a'l continuar la sessió extraordinaria? ¿en què s'funda 'l Sr. Busquets per retenirse uns llibres que correspon los tingui 'l President, á tenor de l'article 30 de 'l Reglament? Si ell ha deixat d'exercir lo càrrech ¿per què s'obstina en tenir uns documents que no pót conservar en poder seu per mes president qu'haji estat?

Esperem saberho, y si oficialment no se 'ns entera, procurarem tenir datos per estar a'l costat de 'ls que tenen rahó.

—Dissapte passat no va celebrar sessió la Comissió de Directors de Montepíos, per tractar l'assumpto de la Unió de Germandats; va reunirse dimecres a'l vespre, haventhi acudit majoria y acordantse encarregar á la ponencia que formi concepte immediatament sobre 'ls anteprojectes enviats y reunirse de nou la setmana entrant per deixar llest la que s'presentará á principis de Juny á la reunió general de Presidents y Directors de associacions de socorro mútuo.

La idea, donchs, va fent camí.

FILOSOFÍA

Un noy s'entretenia
ab un trosset de corda que tenia;
y lligantse las mans tant apretaba,
que després deslligarse
no pogué conseguir de cap manera
per mes que vá esforsarse.
La mare, que no estava
gayre lluny de aquell lloch, fou la primera
en socorre'l dient—¿Per què t'exaltas,
videta de ma vida?— ....
Notant que per sas galdas
dos llágrimas rodaven desseguida....

No puch compènder encara,
perque plorarí aquella mare.

ERRAT

¿QUANT PASSARÁ?

—Dèu lo quart, Sr. Esteve. ¿Cóm está?

—Bè, gracias. Tant temps sense veure'ls per casal Jo m'pensaba un dia d'aquets enviarlos una circular que ja tinch impresa, anunciant que ja he rebut los géneros de temporada y que 'ls puch servir de tota confiansa y á preu baratet.

—Donchs, per això venim. Voldria un traje pe'l noy; pero que no fós molt car. Corren pochs diners.

—¿Es pe'l noy petit?

—Sí; per aquet nano.

—¡Oh! no digui nano, porque ja és un home. Sembla que éra ahí que anaba ab pantalón curt. Aquí tenen vostès una jerga molt bona. En pochs días se n'han fet un grapat de trajes; ¡no sè si m'comprén la idea!

—Això és género d'Alcoy: de groixut ja ho es, pero no dona bon resultat. Veyam; tregui una mostra mes clara, que sigui elegant y que fassi jove.

—Miri, aquí n'enen un altra. Això és xaviot de primera. Aquet color de sendra esblaymat li dona un tò molt distingit. Se'n podria fer un traje per vostè. No sè si m'comprén la idea!

—No: pe 'l mèu ofici ès massa delicat. Tinch de buscar una cosa suferta. Pero aquet color perdrà a'ls quatre dias. Y aquets baylets quant veuhèn que no 'ls fa goig, ja ho tiran á recò y... ¡amunt roja!

—Pero, si ès per la permanencia de 'l color, no 'l deixi, li garanteixo: ¡no sè si 'm comprén la ideal!

—Y la classe? ¿què ès això? ¿llana, estam ó mescla?

—Es una classe molt bona y de magnífichs resultats, ¡no sè si 'm comprén la ideal! Tindrà 'l noy traje per molt temps.

—Pero ¿qu'è? Això no ès llana tot; hi ha molta part de cotò y jo vull sapiguè lo que compro, perquè 'ls sastres cada camelo que donan canta 'l credo, y després... ¡amunt roja!

—Vól que li ensenyi un' altra mostra que potser a' l nen li agradarà mes?

—No, senyor, no: jo sòch qui pago y jo sè lò que 'm convè. De totes maneres, vamos á véurer: ¿quánt me costará 'l traje? ¡Ah! A'ls pantalons vull que hi posi mitj pam d' allargos á dintre de cada cama. Així: li durarán mes temps y 'ls hi podrà arreglar la de casa y...

—Li dirè 'l últim; ja sab vostè ès aquesta la costum nostra. D' aquet gènero, ben complert, bon forro, bottons bons y ben cusits é inmillorable confecció, portat á casa, tot plegat, seixanta pessetas. Advertintli que li dono á aquet preu tan sols per passar lo mal temps que estem atravessant; d' altra manera... ¡no sè si 'm comprén la ideal no li donaria.

—Be: deixis estar d' ideas y de si 'l comprench: jo li dono cinquanta pessetas y crech que no me 'a burlo. Si li sembla prengui la mida, díguins lo dia per emprobar, y... amunt roja. Lo voldríam per diumenje, que 'l noy fa la primera comunió y vull que l' estreni aquell dia. ¿Pót ferlo? Crech que no m' aparto de la rahò.

—No m' hi deixa guanyar res; pero ab un altre no mirarà tan prim y lo que ara perdo llavors ho guanyaré. Vingui, vingui.

—Sobretot no s' olvidi de 'l mitj pam d' allargos, ó sino ja tindria la dona a' l cap d' amunt, y...

—Sí, sí; amunt roja. Ja estich de rojas fins á la coronilla. Podrá venir demá vespre á emprobar que així tindrem temps suficient péra ferli pe 'l diumenje.

—Donchs, fins demá, Sr. Esteve.

—Estigui bó, D. Melitón; expressions á la senyora. Adiós, maco, adiós.

A' l endemá a' l vespre nostre personatge acompanyat de son fill petit, entraba á la sastreria de 'l Sr. Esteve, establerta en lo carrer de las Moscas.

Després de 'l engorrós treball d' emprobar y últimadas ja las advertencias, sens olvidarse de 'l mitj pam d' allargos, quedaren li enviaria 'l traje per tot dissapte.

Lo Sr. Esteve cumplí la paraula entregant en lo dia y hora convingut lo traje pe 'l fill de 'l Sr. Melitón. A' l endemá, y quant lo noy ja 'l lluhía fent la primera comunió, 'l Sr. Esteve enviá l' aprenent ab lo compte per cobrarlo. La dona de casa, la esposa de 'l Sr. Melitón, digué que ja passaria son marit á pagarlo.

Y esperant que pasès, passaban dias, setmanas y fins mesos, y 'l Sr. Esteve may tocaba las cinquanta pessetas, ni veyá entrar a' l Sr. de... amunt roja.

Y 'l pobre sastrer, fiat ab la natural esperanza de 'l cumpliment de la paraula empenyada, anaba aplanant facturas y altres pagos que l' apremiaban contant en la cantitat de 'l Sr. Melitón y d' altres que com aquell cas se trobavan.

Pero en aquet món tot t'è s'eu fi.—(No sabem á l' altre com deu anar aquet tinglado.)—y vingué un dia que forsat per las circunstancias, lo Sr. Esteve s' determiná á fer una visita a' l s'eu parroquiá.

Pe 'l camí s' aná preparant retenint á la memoria un bon acopi d' arguments que arribessin á convèncer a' l Sr. Melitón de 'l deber que tenia de pagar lo traje després de quatre ó cinch mesos de tenirlo.

Disparat anaba pe 'ls carrers. Pujá l' escala, trucá, s' obrí la porta y olvidantse fins de donar lo Deu vos quart, s' encará ab lo Sr. Melitón que en calsetets s' estaba tallantse 'ls ulls de poll y las ungles de 'ls pens, y li digué:

—Vinch per cobrar lo traje, Sr. Melitón.

—Home, no porti tanta pressa, que... ja li várem dir que passariam.

—Sí, ja ho sè; ¡no sè si 'm comprén la idea; pero això de ja passaré... ¿Quánt, quánt passaré?

—Un dia d' aquets; perquè 'l noy ja t'è 'l traje dolent y 'n necessita un' altre de nou.—ROMEU.

El amor y la poesía

A MERCEDES

Solía un sabio decir
que para poder lograr
en letras un porvenir,
no basta saber pensar,
es fuerza saber sentir.

Pues por más que la razón
sea madre del talento,
en la humana discreción
poco vuela el pensamiento
sin alas del corazón.

No es digno, no, de la Fama
que á los poetas aclama,
ni ceñir verde diadema,
quién en la divina llama
del amor su alma no quema.

Sin el amor la poesía
es triste, lánguida y fría,
y sin poesía el amor
es como olvidada flor
que muere en la noche umbría.

Los trinos arrobadores
de las matizadas aves,
el perfume de las flores
y de las brisas suaves
los deliciosos rumores;
del sol el disco luciente
que con sus rayos divinos
del mundo es diadema ardiente,
el concierto de los pinos
y el murmullo de la fuente;

el continuo desasiego
de las ondas de la mar,
del Etna y Vesubio el fuego,
de tórtola viuda el ruego
y del astro el titilar,

dan á la madre natura
más vida, luz y color,
más sentimiento y ternura,
pues aumenta su hermosura
la inspiración del amor.

¿Qué valdrían los cantares
que brotan hoy de mi lira,
si tras de rudos azares
mi corazón que suspira
no alzaré á tu amor altares?

En la prosa maldecida
por desgracia sumergido,
Mercedes, niña querida,
ángel santo del olvido,
sin ti ¿qué fuera mi vida?

De tus ojos en la llama
bebo amorosos antojos
y á su luz tanto se inflama
mi corazón que te ama,
que, si vive, es por tus ojos.

Mercedes, tierna Mercedes,
vivir orgullosa puedes
de deberte tanto y tanto,
ya que á influjo de tu encanto
otra vida me concedes.

No la vida material
que deslustra lo más puro;
una vida celestial,
un vivir dulce y seguro
de venturas manantial.

Un conjunto de armonía,
de perfumes y color,
eterno y plácido día,
donde nace la poesía
y nunca muere el amor.

El gozar con tanto exceso
pasadas torturas calma,
y aunque vivo en flores preso
mi pecho te manda un beso
y, con el beso, mi alma.

J. M. DURÁN

Ab motiu de la celebració de la festa de 'ls Jochs Florals, l'acreditat setmanari *La Costa de Llevant* publica la biografia de D. Lluís Domènech y Montaner, President de 'l Consistori.

L'article biogràfic considera a'l Sr. Domènech com a reputat escriptor, com a regionalista entusiasta y com a intel·ligent arquitecte.

Crech que 'l Sr. Montaner és digne per tots conceptes de 'ls mèrits y cal·licatius que D. Mariano Serra y Font autor de la biografia, li tributa, y penso que 'ls tè ben merecuts.

Felicitó coralment a 'l biografiat per possehirlos y a 'l Sr. Serra y Font per ferlos públics.

No obstant, lamento una cosa.

Si, 'm dolch de que las justas alabansas a 'l Sr. Domènech sigan en detriment d'altras personas y de retop en desprestigi d'un reputadíssim arquitecte.

Veji 'l lector la prova.

Diu lo Sr. Serra que trobantse vacant la plassa d'arquitecte municipal de nostra ciutat y suscitantse en lo Municipi quin arquitecte podria ocupar-la, 'l tinent d'arcalde Sr. Fontrodona digué: *poseuhi á en Domènech que a'l menos nos donará alguna cosa nova.*

Anyadeix que feu efecte la frase y que pe 'l Sr. Domènech y Montaner hauria sigut lo nomenament si certas influencias de MAL GÉNERO no ho haguessin impedit.

Aquí 'l Sr. Serra y Font per alabar a 'l seu biografiat pega cops de mandoble á dreta y esquerra.

Denota que 'l Sr. Fontrodona tenia molt pobre concepte de nostres arquitectes suposant que cap, á escepció de 'l Sr. Domènech, és capás de donar *cosas novas* en quant á arquitectura.

Tracta mal á aquell Ajuntament, dient que 's va deixar influir per *influencias de mal género.*

Alaba poch á 'l seu amich quant expressa que 's valia de l'apoyo d'un tinent d'arcalde.

Y rebaixa inmerescudament á 'l Sr. D. Pere Falqués que fou nomenat, perque assegura (si be d'un modo indirecte) que va obtenir la plassa d'arquitecte municipal, no per merit sino per influencias, y encara sent aquestas *de mal género.*

Si 'l biografo de D. Lluís Domènech és amich d'aquet senyor, Lo TEATRO CATALA és amich de protestar de lò que trobi *protestable* en altres periódichs: sab que 'l Sr. Falqués tè tots los mèrits per guanyar sense influencias la plassa que ab honra desempenya y 'l coneix prou per créuerlo incapás de procurársela per medis, no ja per influencias, *de mal género.*

Per tot lo qual, á 'l pás que felicita á 'l Sr. Domènech y á 'l Sr. Serra y Font pe 'ls justos elogis que á 'l primer tributa, protesta de la gratuita suposició que fá respecte á 'l reputat arquitecte municipal D. Pere Falqués.

Y com la cosa crema, per 'xo s'encarrega á

LO POLVORISTA.

Malgrat 7 de Maig.

Iniciat pe 'l corresponsal de *La Dinastia* y secundat pe 'ls representants de *La Esquella de la Torratxa*, *El Imparcial*, *Lo Teatro Regional*, *La Publicidad*, *Lo TEATRO CATALA*, *La Tramontana*, *La Costa de Llevant*, *El Diario Mercantil*, *El Diario del Comercio*, *La Opi-*

nión, *El Eco de los Toneleros* y *La Barretina*, 's portá á efecte lo diumenje prop passat una cabalgata per' allegar recursos á las familias de 'ls náufrechs de 'l *Reina Regente*. L'acte 's feu ab tot ordre, formant part de la comitiva, á mes de 'ls corresponsals ans citats, lo coro «La Barretina» y la orquesta d'aquesta vila. Doná per resultat la capta de ptas. 113'82 que s'entregarán a'l Banch de Barcelona pe 'l concepte en que 's reculliren. Molt complau fer constar l'interés ab que acullí la seva part l'aprofitat coro «La Barretina», puig son director D. Antón Casavella, escrigué y feu executar en dos dias una pregaria digna de 'ls millors elogis.

Las nostras mes expressivas gracias á tots los malgratenchs per havernos probat una vegada mes que tè en ells la desgracia un incansable socorredor.

En lo saló de ball «Tivoli Malgratense», s'está treballant en la montura de un teatret per' aficionats. Desitjem de bon cor que sigui ben rebuda aquesta millora.—J. M.

Manresa 5 de Maig.

En lo cassino «La Prosperitat» s'hi representá *Don Miguel de Clariana* y *Setse juljes*, recullint alguns aplausos lo quadro d'aficionats que treballa en dita societat.

Novament restaurat lo local que ocupa la *Cerveceria Suiza*, s'han reanudat las representacions de sarsuelas curtas y comedias en un acte.

La Marmota, *De vuelta del otro mundo*, *Los Zangolotinos* y *Agradar es el propósito*, han sigut las que fá poch s'han anunciat com á estrenos en dit establiment sent per ara molt concorregut tots los dias. De V. affm. S. S.—A. G. X.

San Martí de Provensals 4 de Maig.

Temps ha que no he escrit correspondencia, perque lò que á teatros se refereix tè poch de particular.

Lò mes notable d'un temps en aquesta part ha estat una funció lírica donada en lo teatro de *La Alianza*, ahont se va cantar la ópera *Ernani* y en quina ópera va ser ab justicia degudament aplaudida y festejada la reputada soprano Srta. Ilde Tarsi que és artista de prou mérit y condicions per figurar en teatros de categoria.

Diumenje va haverhi estreno en lo teatro Colon y estrenó bô: 'l de 'l drama *Guerra civil*, de 'l Sr. Torrabadella.

Es obra interessant, ben escrita, quals personatjes són tipos naturals y ben delineats, y per 'xò va agradar, haventse distingit en lo desempeñyo lo Sr. Rojas y la Srta. Galcerán.

De 'l propi autor és lo monólech *Per la patria* escrit en versos catalans que 'l galán citat D. Miquel Rojas va dir ab gran entonació y fentse acreedor á 'ls aplausos de la concurrencia que no 'ls hi va escassejar per cert, com tampoch á 'l Sr. Torrabadella.—L. C.

Figueras 7 de Maig.

Durant las festas hi hagué de tot; toros, velocipedos, funcions teatrals, firas, concerts, balls, molt sol, molta pluja y molts, pero molts forasters, sobre tot francesos.

En lo Principal, ab unas entradas colossals á mes de repetir obras conegudas s'han estrenat, *La Baronda*, *La cuerda floja* y *El brazo* las tres ben interpretadas y agradant 'l públich.

Dilluns tingué lloch l'estreno de la comedia de Eche-garay *La monja descalsa*, que á pesar de tenir un argument bastant inverosímil, és la obra que mes ha agradat en aquesta temporada. Lo desempeñyo bè en general, sobressurtint las Srts. Periu, Tarés y los Srs. Coll, Mar-cet y Fages.

Un aplauso pe 'l decorat y *miss in scene* de l'acte tercer.—F.

Mataró 7 de Maig.

Dissapte, com ja havía dit, vingué la companyia Valero á dar funció en la societat Nova Constancia. Representaren *Mancha que limpia*, lluhints'hi la Srta. Valero y 'ls demès artistes. La societat va quedar molt contenta y tingué un llenyo. Dissapte que vè tornarà.

Diumenje á la tarde tornaren á tenir los toreros *Los niños valencianos*.

No vull parlar de la corrida. Sols dech fer menció de la brutalitat de una gran part de 'l públich emportantse un novillo mort, arrastrantlo pe 'ls carrers y posantse á nivell de poble incivilisat: ¡Quina vergonya!

A la nit en Euterpe la companyia de sarsuela féu *Las dos huérfanas* ab molt escassa concurrencia degut aixó á las ocurrencias de la tarde.—E. R.

Villanova y Geltrú 7 de Maig.

Ab extraordinaria concurrencia posaren en escena diumenje á la tarde en lo teatro Tivoli la sarsuela *La leyenda del Monje* sent aplaudit y repetit lo duo que cantan lo Sr. Peralta y Srta Rius. Se representa després *La verbena de la Paloma* y *Los gelos de la Coloma*. En la primera debutá 'l Sr. Avilés en lo paper de *Julian*: fou molt ben rebut.

Per la nit després de representar *La Menejilda* en que 'l Sr. Peralta y la Srta. Soler foren calurosament aplaudits, s'estrená en aquesta vila las sarsuelas *El Prior y el Priorato* y *Los dineros del Sacristan*: la primera agradá poch, á escèpció de 'l duo que cantaren la Srta. Rius y 'l Sr. Mestres debutant lo qual fou repetit: tot lo demés és pesat.

La segona agradá molt més, puig té escenas ben conuinadas, principalment lo final de 'l quadro segon. Hi estigueren acertats los Srs. Peralta, Valor y Mestres y la Srta. Rius. Molt aplaudit fou en lo quadro tercer lo primé número de coro.—Lo CORRESPONSAL.

A UNA TIPLE MODESTA

Avuy que ta carrera és la que dona
per la dona que tè bona figura
y á mes dolsa la veu com confitura,
trobant en lo teatro qui l'abona;

avuy te trobas tu, nena bufona,
cantant sens pretensions, pero ab ternura
en un teatro de ral, 'hont s'assegura
que's passa contemplante bella estona.

Jo sòch de 'ls que t'admiran, Madalena,
y t'admiro molt mes, Garcia, encara
perque no fas com molts tiples d'ara
que presumeixen fora y dins la escena.

Y creù t'admiraria més, molt més,
si en lo teu quarto entrada jo hi tingués.

J. ASMARATS.

CENTRO CONDAL (*Olimpo*).—Tingué lloch en la última funció 'l estreno en dit teatro, de la comedia de 'l Sr. Pous *Lo Diner*, ben dessempeñada per la dama Sra. Puchol y 'ls aplaudits aficionats de la casa, que foren cridats á las taulas junt ab 'l autor.—P.

ATENEIO DE LA DRETA DE L'ENSANCHE.—Componían la funció de 'l diumenge las comedias en un acte *Cosas de l'oncle* y *Cura de moro*, dessempeñadas per la Srta. Guart y 'l joves imberbes senyors Pujol, Monpel, Morant, Marieges, Solá, Fabreguetas y Fábregas, que tots varen portarse tan bé com van saber.

LA BANYA (*Gracia*).—Molt concurregudas se veuhen las funcions que quinzenalment dona aquesta

societat. La de 'l diumenge últim fou composta de 'l drama *Un gefe de la Coronela*, en lo que 's portaren com bons la Srta. Rodríguez y 'ls Srs. Oliva, Mir y Ginestá en sos respectius papers, tenint moments dignes de lloansa; los Srs. Cervelló y Bó ajudaren molt be. Com á fi de festa varen dar *Sense argument...* que féu riurer de valent.

CIRCUL DE PROPIETARIS (*Gracia*).—Diumenge posaren en escena las sarsuelas *El gorro frigio*, *¡Viva mi niña!* y *Chateaux Margaux*: hi prengué part una tiple comica, quäl nom sentim no recordar, qu'es guanya las simpatias de 'l públich.—R. M.

—La festa de 'ls Jochs Florals se celebrá diumenje passat en lo saló de 'l lotja ab gran lluhiment y distingida concurrencia.

No la describim per haverho fet la premsa diaria; pero ab gust fem constar aquest aconceixement y nostre desitj de que cad'any vaji en augment la importancia que torna á adquirir després de algún decahiment que s'havía iniciat y que no ha prèns peu.

Entre las composicions premiadas n'hi ha de verda der mérit.

—Avuy donem per folletí las planas 3, 4, 13 y 14 de la comedia catalana *Ella*, que en dos números mes será tota repartida.

—A fi de mes acabarà la temporada de Novedats. La de 'l teatro Romea está acabant, puig termina el día 19 las darreras funcions.

—Agrahim á D. E. Figueras y Ribot l'atenció que ha tingut enviant á la Redacció un exemplar de la comedia *Lo marit de la difunta*, de la qual es autor.

També remerciem á D. Joseph Got Anguera, per habernos obsequiat ab son aplaudit drama *La bojeria*, elegantment imprés.

—En lo teatro Romea anuncian la próxim estreno de *Un bon partit* (un acte, Blanch y Romani), *La major-dona* (un acte, Godo) y *Home á l'aygua* (un acte, Reig y Fiol).

—Aquesta setmana *L'Escut Catalá* ha publicat un número extraordinari.

—Nos han dit que D. Antón Ferrer y Codina ha portat á 'ls tribunals á 'l Sr. Ximeno y Planas, redactor ó administrador de 'l setmanari catalá *Lo Teatro Regional*.

Sentim de veras haja arribat l'asumpto á tal estrém.

—La comedia *Lo diner*, de D. J. M. Pous s'ha representat també ab bon éxit en lo teatro de 'l «Niu guerrero», baix la direcció de L' Carreras, que está a'l frente de la secció dramática.

XARADA

La hu fa creure' á la criatura;
la dos gran servey 'ns fa;
la tot, si n'és ben madura,
bona fruyta per menjar.

X.

AVIS

Accedint á desitj d' alguns senyors anunciants, posem los anuncis en lo cos de 'l periodich y á fi de no retirar originals donem avuy número de 10 planas suprimint las cobertas.

CASAS RECOMANADAS

Magatzem de pells de **J. Pous**, Princesa, 13.
Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.
 Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.
 Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.
 Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.
Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.
La Imperial, Conde del Asalto, 25.

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums

DE
Juan Ayné

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA
 Especialidad en pianos de alquiler.
 Guitarras desde 5 pesetas

Sastrería de Teatros

DE

FRANCISCO TEY

Se llogan tota classe de trajos per' ópera, sarsuela, vers y disfressas

Sadurní, n.º 14, primer

Arxiu y copistería

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

La Gran Liquidacion

LA CASA QUE DA LOS MUEBLES MAS SÓLIDOS Y BARATOS

Un mobiliario non plus ultra

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un somier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas rejilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 — Barcelona

Á CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa noche con marmol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas. Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas doce-na. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 25

Construcció de Teatros

Servey complert y bó per' guardarropías

Carrer de Estruch, 11, fustería

BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

(VERS Y MÚSICA)

DE

Joseph Bonnin

Puntualitat y esmero en servir

Passatge de Madoz, núm 5, 3.er

SANTASUSANA

SANTASUSANA

Maquinas per cusir y per fer mitja

Aparatos de péndrer duxas

Preus sens competencia

Carrer de 'l Carme, 34.—Barcelona

Imp. Pujol y C. - Tallers, 45

LA CIUDAD DE SABADELL

GRAN SASTRERIA
DE
RAMON PUNCERNAU VILADOT

107, HOSPITAL, 107
BARCELONA

GRANDE y variado surtido en LANAS, ESTAMBRES, VICUÑAS, JERGAS, y toda clase de artículo para prendas de vestir.—**BARATURA INCREIBLE !!!**—Trajes á medida, desde 20 Ptas. Pantalones desde 5 id. Chalecos desde 3 id, Americanas, desde 12 id. Trajes para niños, desde 6 id.—**CAPAS** desde 20 pesetas.

GRAN TALLER DE SASTRERÍA
La Moda Elegante

7, Plaza Santa Ana, 7

INMENSO Y VARIADO SURTIDO
en géneros de alta novedad para la presente temporada

Trajes á medida desde 4 á 25 duros

Corte y confección inmejorables

VIUDA Y NUVIA

Sarsuela en un acte, y en prosa,

original de J. Serra Barris, música de C. Ignasi Barris

De venta a 'l preu de **2 rals** en las llibrerías de Puig (Plassa Nova, 5) Viuda Mayol, (Fernando, 13 y Arxiu de 'l Sr. Bonnin, (Passatge Madoz, 5, 2.º 2.ª)